

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

СЛУЖБЕНИ ДНО.

Њиховим Височанствима Господару и Краљу и Краљици Милени честитали су бриљантом прославе двадесетогодишњине Њихове владавине и Њихова брака:

Његово Ђесарско и краљевско апостолско Величанство Ђесар и Краљ Аустро-Угарске ФРАНЦ ЈОСИФ I, у име Своје и Њеног Величанства Царице и Краљице ЈЕЛИСАВЕТЕ.

Његово царско Височанство Престолонашљедник и Престолонашљедница Аустро-Угарске, РУДОЛФ и СТЕФАНИЈА.

Његово Величанство Краљ Италије УМБЕРТО I са Њеним Величанством Краљицом МАРГАРИТОМ.

Његово Величанство Император северусијски АЛЕКСАНДАР III, у име Своје и Њеног Величанства Царице МАРИЈЕ.

Његово царско и краљевско Височанство КАРЛО ЛУДВИК.

Његово Височанство Војвода ФЕРДИНАНД од Саксен-Кобург-Готе.

По својим посланицима изјавили су своје честитке:

Њезино Величанство Краљица Велике Британије и царица Индије ВИКТОРИЈА и Њена Влада, по Својем повјеренику послова на Двору Његовог Височанства, г. Грину.

Његово Величанство Султан АБДУЛ ХАМИД, по Свом опуномоћеном посланику на Двору Његовог Височанства, Ђевад-Паши.

Г. ЈУЛИЈЕ ГРЕВИ пресједник републике француске по г. Јулију Шефери, изванредном посланику и опуномоћеном министру и министру резиденту на Двору Његовог Височанства.

Његово Величанство Краљ Јелина ГЕОРГИОС са Њеним Величанством Краљицом ОЛГОМ.

Непосредне брзојавне је честитке благоводела су Њихова Височанства примити још и од:

Његове Преузвишености блескупа Ј. Ј. Штосмајера, из Бакова; и од

Њег. Преуза, господина барона Гавра Годића из Беча.

Његово ВИСОЧАНСТВО ГОСПОДАР и КЊАЗ благоволио је даровати, приликом светковине 27 новембра ов. г. Данилов крстовим Црногорцима, и то

I-ог степена:

Његовом Високопреосвештеном г. митрополиту Митрофану.

II-ог степена:

Г. војводи Анту Даковићу, г. сердару Саву Јовићевићу, г. војводи Мијајлу Вучинићу, г. војводи Шаку Петровићу, г. Нику Матановићу, г. Гапру Вуковићу.

III-ег степена:

Г. Јагошу Радовићу, г. сердару Раду Пламеницу, г. Блажу Петровићу, г. сердару Перу Матајовићу, г. кап. Перу Сердареву Петровићу, г. Митру Бакићу, команд. г. Ђоку Вашићу, г. пону Вуку Пламеницу, г. Дуку Калкарину, г. кап. Живку Шибалију, г. кап. Јанку Бошковићу, г. сердару и команд. Вашу Божовићу, г. протођаколу Филипу Радичевићу, г. кап. пону Радовану Марковићу.

IV-тог степена:

Г. Марку Врбичи, г. Петру Буровићу се-

ретару окружног суда у Улици, г. кап. Петру Маркову Зубицу, г. кап. Марку Матову Квезевићу, г. кап. Мрдељу Радовићу, г. кап. Василији Бајићу, г. кап. Митру Квезевићу, бившем стотинашу г. Филипу Јанкову, барјактару бригаде г. Милошу Радовићу, г. сеницијеру Тому Радовићу, г. барјактару Туку Максимову, г. командир Раду Микићу, г. Траку Микићу, г. барјактару Алекси Шановићу, г. командир Симоу Иванову, г. кап. Перу Ђурашковићу, бившем перјанику г. Милошу Салићу, г. офицеру Перу Савићу, г. офицеру Илији Јованову, бар. бригаде госп. Јоку Калуђеровићу, г. Милу Маркову Лекићу, бив. перјан. Голубу Пујову, бившем перјанику г. Радовану Илину, г. сердару Милошу Николићу, бившем стотинашу г. Ристу Ј. Даковићу, настојнику манастира жуписког г. Проконији Врачару, г. пону Луку Чолакани, г. пону Луку Мрваљеву, г. пону Крсту Матановићу, г. пону Спасоју, г. Бекци Бошковићу, г. капетану Раду Буровићу, г. кап. Марку Новакову, г. кап. Луку-Пази, г. кап. Новицу Милуновићу, бившем телохранитељу г. Мату Новакову, бившем перјанику г. Нику Ђуранову, г. професору Симу Матанову, г. професору Ј. Ђенави, г. професору Живку Драговићу, г. учитељу Митру Ђурићу, г. Вуку Вулету, г. Илији Драгову Мартиновићу.

Његово ВИСОЧАНСТВО ГОСПОДАР и КЊАЗ благоволио је, приликом прославе 27 октобра о. г. опростити премилостиво остатак тамновања многим суздржама те заповиједити да се пуште на слободу. Помиловани су сви:

Јанко Бошковић Дообњак, затворен 22 фебр. 1877 г., пресуђен вјечито, Нико Јоков Мартиновић, затворен 11 априла 1877 год. пресуђен 10 година, Јово Рашков Мартиновић, затворен 1 Јулија 1881 пресуђен док се нађе жена због које је затворен јер је обестриво, Поп Ђуро Лекић, затворен 2 марта 1882 пресуђен 10 година, Ђуро Буторов из Подгорије затворен 1 октобра 1882 пресуђен 10 година, Јован Паунов Куч, затворен 21 сеп. 1883 пресуђен 20 г. Петрина Јовичин Ђешић, затворен 29. Јануара 1884 пресуђен на 3 године, Марко Митров Његуш, затворен 13. Јула 1884 пресуђен на 5 година, Лабо Шутов Куч, затворен 23. Августа 1885 пресуђен 6 година, Лука Санов Дунићанин, затворен 4. Јануара 1884 пресуђен на 6 година, Мартић Радоичин из Никшића, затворен 14. Априла 1883 пресуђен на 10 година, Није Вуловић, затворен 14. Априла 1883 пресуђен 10 година, Богдан Томичин Лезоречанин, затворен 30. Јула 1884 пресуђен на 10 година, Павић Пуранов из Колашина, затворен 7. Октобра 1885 пресуђен 1 годину, Иво Кретов из Подгорије, затворен 16. Јула 1885 пресуђен на 6 мјесеца, Нико Вучетић из Грахова, затворен 14. Јула, непресуђиван, Вуле Милошев Ровчанин, затворен 1 окт. 1885 непресуђиван, Божо Ђоков Њиер, затворен 1. Октобра 1885 непресуђиван, Радован Даничевић из Жупе, затворен 21. Октобра 1885 непресуђиван.

НЕСЛУЖБЕНИ ДНО.

ПРОСЛАВА

двадесетогодишњине владе и пребенога цара Њихових Височанстава Господара и Књаза Николе I. и Његајине Милене.

У суботу, уочи дана наше владалачке и народне светковине, стадоше се куће Цетињске још у подне, много прије часа одређеног проглашењем распоредом, китити заставама и зеленим, свијетлим ланцима, симболом духа свијетлог народног Слављеника. Одјек тога са табије те огласи почетак светковине нашао је већ при-

јестозиницу сву накићену и украшену, у свечаном руху. Тек што је кинуло шест час вечери, сијну освјетљено Цетиње: сваки је прозор одасјавао радом и весељем свога домаћина. Особито је лијепи била освјетљена велика доканди те завршавају видик пламеном низу главне улице. На главној пјаци, код мурве, бјеше на основи грања доворовог подигнута прозирна пирамида и на њој се могаху читати ови стихови:

Двадесетпет? — Педесет, Бог да, сто!
Да довршиш те поче Вучија До.

Свако Ти дјело вјечности вјесник,
Црква те народ а сам Сјај пресник.

Вјечнасте народ славом, слободом,
Милости Ваше грије га зрак,

Још сунуше га свијетлим родом
Усреха даво свету Ви брак.

У тај мах засја свијетлост и са васине мрачног, облачног неба, све околне главне сијачне силним пламеновима. Дивно је било гледати с доканди Орлов Крш. Чинише се као да је горастасна, дивовска царска круна од самих пламенова сијача с неба и наднијела се над вртом господарског Двора. И остали висови бјеху лијепи освјетљени, особито намастир. Према намастиру је допуњавала симетрију државна болница на висини друге стране, а уз доканду је лијепи пристајала виша дјевојачка школа.

Послије осмога часа, по дворском обједу, засја се велика пјада јачом свијетлошћу; бјеху то зубљовише те се приминаху Двору уз пјевање пјесме „Убавој нам Црној Гори“, а других родољубних пјесма. Пред вратима дворским намјестише се у полукруг, и Њихова Височанства ступише, са свијетлом породицом, на балкон. Пред зубљовише стаде г. професор Ј. Ђенава, пјесме умукше, а г. Ђенава поздравиле високе Слављенике овим ријечима:

Ваша Височанства!

Уочи свечаног дана, кад цијела Црна Гора слави једну од најзначајнијих свечаности, која само може бити у једној држави, ми грађани цетињски, становници скромне пријестолнице Вашијех Височанстава, не можемо срду одолети, а да макар неколико не исказемо она дубока осјећања, која нас обумиљу приликом овог величајног дана, ког, благодарећи милостивом Богу, све дочекасмо.

Ваша Височанства! 25 година се наврши, како су Ваша Височанства сјела на скромни, али у исто вријеме и паугледнији престој Цетиња; 25 је година сретне владе Вашијех Височанстава над Црном Гором и њезинијем јуначкијем народом; 25 година је тешког и мучног рада за нашу општу срећу и напредак; 25 година је најзад сретног брачног живота Вашијех Височанстава.

Шта су Ваша Височанства кроз ово вријеме преживјела, што ли су жртвовала заједно са својим народом за општу ствар, за нашу слободу и јединство, што ли се постигло кроз исто вријеме, благодарећи мудрој влади Вашег Височанства — неумјесно би било сад ондје рећати. Јер, кад то чини епоху у српској историји, кад то отвара врата новој сретнијој будућности нашег народа, кад то историја мора блажевити златнијем словима — све наше хвале суваће би ништавне биле према свему овоме, до чега смо доживјели под владом Вашег Височанства.

Зато се и ограничавамо једино тимом: да Бог Свемогући подари Вашијем Височанствима још много година живота, па да сретни, благодарни народ црногорски прослави и педесетогодишњину сретне владе Вашег Височанства заједно са златнијем народом, те да у тецају тог времена владе Вашег Височанства постигне ону крајњу цијелу, којој ми, овако преспоројени, мо-

